

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **P. D.**, narodená X., ukrajinská štátna príslušnosť, trvale bytom I., *zastúpená JUDr. Z. Š., L., H.*, proti odporcovi: **Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície PZ Bratislava, Úrad hraničnej a cudzineckej polície MV SR**, Hrobákova 44, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu č. PPZ-HCP-BA6-AV-99-7/2011-TVO zo dňa 8. apríla 2011, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sp/43/2011-28 zo dňa 14. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sp/43/2011-28 zo dňa 14. júna 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd odmietol opravný prostriedok navrhovateľky, doručený krajskému súdu dňa 27. apríla 2011, s poukazom na ustanovenie § 250l ods. 1 OSP a § 250p OSP, ktorým sa navrhovateľka prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne domáhala zrušenia rozhodnutia odporcu č. PPZ-HCP-BA6-AV-99-7/2011-TVO zo dňa 8. apríla 2011, ktorým odporca rozhodol o zaistení navrhovateľky a jej umiestnení v Útvare

policajného zaistenia pre cudzincov v M. dňom 8. apríla 2011 podľa § 62 ods. 1 písm. a/ zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo dňa 8. apríla 2011 (teda toho istého dňa) navrhovateľke pretlmočené do ruského jazyka. Po pretlmočení rozhodnutia navrhovateľka rozhodnutie prevzala a podpísala a písomne za prítomnosti tlmočníka sa vzdala práva na odvolanie, čím napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8. apríla 2011. Z administratívneho spisu súd zistil, že pri predmetnom úkone bol prítomný tlmočník do jazyka ruského, ktorému navrhovateľka podľa vlastného vyjadrenia v plnej miere rozumie a s tlmočením do ruského jazyka súhlasila.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie považuje za nesprávne z dôvodov uvedených v ustanovení § 221 písm. f/ OSP. Podľa názoru navrhovateľky postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Uviedla, že v opravnom prostriedku namietala, že v dôsledku postupu odporcu sa neplatne vzdala práva na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporcu, pretože nerozumela podstate úkonu, ktorý urobila, jeho význam a právne následky jej neboli zo strany odporcu vysvetlené, v dôsledku čoho išlo o neplatný právny úkon. Zápisnica o vzdaní sa práva na odvolanie proti rozhodnutiu o zaistení neobsahuje žiadne relevantné poučenie o význame a právnych následkoch vzdania sa práva na podanie odvolania. V čase spisovania zápisnice o vzdaní sa práva na podanie odvolania bola v strese a nerozumela čo sa s ňou deje.

Poukázala na Článok 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že napriek skutočnosti, že navrhovateľka dňa 15. apríla 2011 dobrovoľne opustila územie Slovenskej republiky trvá naďalej na rozhodnutí o opravnom prostriedku.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že v zápisnici vedenej pod číslom PPZ-HCP-BA6-AV-99-10/2011-MIL zo dňa 8. apríla 2011 navrhovateľka uviedla, že sa vzdáva práva na odvolanie proti rozhodnutiu o zaistení PPZ-HCP-BA6-AV-99-7/2011-TVO. Poukázal na to, že ďalej sa v zápisnici uvádza, že „*Počas výpovede nebol na mňa zo strany policajtov kladený žiadny fyzický ani psychický nátlak, vypovedala som dobrovoľne. S obsahom zápisnice súhlasím, zmenu ani doplnenie nežiadam*“.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu ďalej uviedol, že navrhovateľka sa dobrovoľne vzdala v zápisnici práva na odvolanie voči rozhodnutiu o zaistení PPZ-HCP-BA6-AV-99-7/2001-TVO, čo bol prejav jej vôle ako oprávnenej osoby voči príslušnému štátnemu orgánu urobený v zákonom predpísanej forme.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo, prejednal vec podľa § 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250p OSP ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov (a to ani vo veciach podľa § 250i ods. 2 OSP), ale preskúmať zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok (vymedzených žalobou) rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy.

Z podkladov spisu odvolací súd zistil, že predmetom preskúmania je rozhodnutie správneho orgánu PPZ-HCP-BA6-AV-99-7/2011-Tvo zo dňa 8. apríla 2011 o zaistení, ktorým odporca dňom 8. apríla 2011 o 04.30 hod. navrhovateľku P. D., narodenú X., štátnu príslušníčku Ukrajiny zaistil a umiestnil ju v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov M. podľa § 62 ods. 1 písm. a/ s poukazom na § 59 ods. 1 písm. b/ zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňom 8. apríla 2011. V poučení rozhodnutia uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu možno podľa § 62 ods. 6 zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov podať opravný prostriedok na Krajský súd v Trnave do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia o zaistení alebo predĺžení lehoty zaistenia. Podanie opravného prostriedku nemá podľa § 62 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odkladný účinok.

Rozhodnutie navrhovateľka prevzala dňa 8. apríla 2011. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania pretlmočené do ruského jazyka. Tlmočil Bc. Ing. J. G. ustanovený tlmočník podľa zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Zo zápisnice o podaní vyjadrenia účastníka konania podľa § 22 ods.1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zo dňa 8. apríla 2011 pod č. PPZ-HCP-BA6-AV-99-10/2011-MIL vyplynulo, že účastník konania – navrhovateľka P. D., narodená X. bola poučená podľa uvedeného poučenia, ktorému po pretlmočení do ruského jazyka ustanoveným tlmočníkom Bc. Ing. J. G., z ktorého tlmočením v plnej miere súhlasila, porozumela a žiadala o pretlmočenie do ruského jazyka, nakoľko tomuto jazyku v plnej miere rozumie slovom a písmom.

Zo zápisnice jednoznačne vyplynulo, že navrhovateľka sa po pretlmočení a po podpísaní rozhodnutia o zaistení vzdala práva odvolania proti rozhodnutiu PPZ-HCP-BA6-AV-99-7/2011-Tvo o zaistení. Uviedla, že počas výpovede nebol na ňu zo strany policajtov kladený žiaden fyzický a ani psychický nátlak, vypovedala dobrovoľne. Súhlasila s obsahom zápisnice a nežiadala jej zmenu ani doplnenie.

Podľa názoru odvolacieho súdu je teda jednoznačne zrejmé, čo chcela navrhovateľka vyjadriť svojim právnym úkonom, vzdaním sa práva podať odvolanie proti rozhodnutiu odporcu o zaistení, ktoré je predmetom preskúmania súdom. Vzdanie sa odvolania v svojej

podstate vyjadruje vôľu účastníka konania v konkrétnej veci nevyužiť svoje zákonné právo na podanie riadneho opravného prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu. Dôsledkom bude, že rozhodnutie nadobudne právoplatnosť okamihom vzdania sa odvolania.

Správne krajský súd rozhodol, keď opravný prostriedok navrhovateľky odmietol, nakoľko uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a nebolo ho možné v zmysle ustanovenia § 250p OSP preskúmať súdom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP. Navrhovateľka bola v konaní neúspešná, preto jej súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odporcovi trovy konania nevznikli a zo zákona ani nemá právo na ich náhradu.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **n i e** j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Jana Henčeková, PhD. v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková